

«اسب قاتلین»

برگزیده ۵ بخش

جشنواره تئاتر بغداد

نمایش «اسب قاتلین» به نویسندگی رضا گشتاسب و کارگردانی سید محمدهادی هاشم‌زاده، تندیس و جایزه ویژه «سونوگرافیا» را از پنجمین جشنواره بین‌المللی تئاتر بغداد کسب کرد؛ این نمایش در پنج رشته حائز رتبه نخست شد؛ رتبه نخست طراحی صحنه برای سید محمدهادی هاشم‌زاده، مقام اول طراحی گریم برای فرناز فتحی‌زاده، مقام اول طراحی نور

برای سیدمحمدهادی هاشم‌زاده، مقام اول طراحی لباس برای مریم شکری و رتبه نخست ایجاد فضا و اتمسفر برای تأثیر بیشتر و هماهنگی بین طراحان توسط کارگردان برای سید محمدهادی هاشم‌زاده. این نمایش همچنین کاندیدای اثر برگزیده جشنواره و کاندیدای برگزیده کارگردانی (سیدمحمدهادی هاشم‌زاده) و کاندیدای بازیگر برگزیده زن (مریم شکری)

تئاتر عروسکی، مردمی‌ترین هنر نمایشی

امیر سلطان‌احمدی، دبیر بیستمین جشنواره تئاتر عروسکی معتقد است رقابت در هنر بی‌معنا است و اصولاً در حوزه‌ای که کیفیت اهمیت دارد، کمیت نمی‌تواند مطرح باشد

بیستمین جشنواره

تهران- مبارک با هدف جذب جوانان و علاقه‌مندان، تحولاتی اساسی از جمله ایجاد بخش‌های جدیدرقابیتی و برگزاری کارگاه‌های آموزشی با حضور چهره‌های برجسته را به‌اجرا گذاشته است تا

کیفیت و جذابیت هنر تئاتر عروسکی را ارتقا دهد. این جشنواره با حضور آثار بین‌المللی علاوه بر افزایش اعتبار جشنواره سعی کرده تنوع برنامه‌ها را نیز افزایش دهد.

نزدیک شدن به روزهای پایانی جشنواره فرصتی را فراهم کرد تا با امیرسلطان‌احمدی، دبیر بیستمین دوره جشنواره تئاتر عروسکی تهران- مبارک، درباره موضوعات مختلف تئاتر و جشنواره گفت‌وگو کنیم.

[۱] در نیای امروز که رسانه‌ها نقشی کلیدی در انتقال محتوا به مخاطبان ایفا می‌کنند، تئاتر، به‌ویژه تئاتر عروسکی، چه جایگاهی دارد؟ باتوجه به اشباع اطلاعات و گزینه‌های متنوع موجود، چگونه می‌توان این هنر را به مخاطبان معرفی کرد؟

همان‌طور که خودتان می‌دانید، تکنولوژی برخی امور را راحت‌تر کرده و انسان‌های عافیت‌طلب معمولاً در صورتی‌که احساس کنند مسیر ساده‌تری وجود دارد، ترجیح می‌دهند آن راه را انتخاب کنند؛ اما مسأله این است که هنر توانایی برقراری ارتباط غیرمستقیم با مردم از طریق آثار هنری‌ای است که هنرمند خلق می‌کند. برای مثال، یک مجسمه‌ساز از طریق پیکره‌هایش با مردم ارتباط برقرار می‌کند و وقتی که مردم از نزدیک انرژی خود را به هنرمند منتقل می‌کنند، تشویق‌ها و نظرات آنها می‌تواند چراغ راه هنرمند باشد.

طبیعتاً شبکه‌های اجتماعی وجود دارند و بسیاری از دوستان می‌توانند در خانه از طریق پلتفرم‌های مختلف، فیلم یا تئاتر ببینند اما هیچ‌کدام از این‌ها شاید به‌اندازه مشاهده مستقیم هنر هنرمندان عروسکی لذت‌بخش نباشد. نمایشگران عروسکی، یا دست‌کم بسیاری از آنها، با انرژی‌ای که مخاطب در لحظه برای‌شان ارسال می‌کند، می‌توانند اثر خود را در لحظه تغییر دهند و باتوجه به انرژی مخاطب، کیفیت کارشان را بهبود بخشند. همچنین ما بخشی ۱۰۰ ثانیه‌ای برای دوستانی که علاقه‌مندند آثار خود را به‌شکل کوتاه ارائه دهند و در شبکه‌های اجتماعی به بینندگان نشان دهند، در نظر گرفته‌ایم. **[۲] در دوره جدید جشنواره تهران- مبارک، شاهد اضافه‌شدن بخش‌های نوین و تبدیل برخی از بخش‌های غیررقابیتی به رقابیتی هستیم. لطفاً توضیح دهید که این انتخاب‌ها بر چه اساسی صورت گرفته‌اند و چرا تصمیم گرفته‌اید نمایش‌های صحنه‌ای و فضای باز را به‌صورت رقابیتی برگزار کنید؟ این تغییرات چه تأثیری بر کیفیت و جذابیت جشنواره خواهد داشت؟**

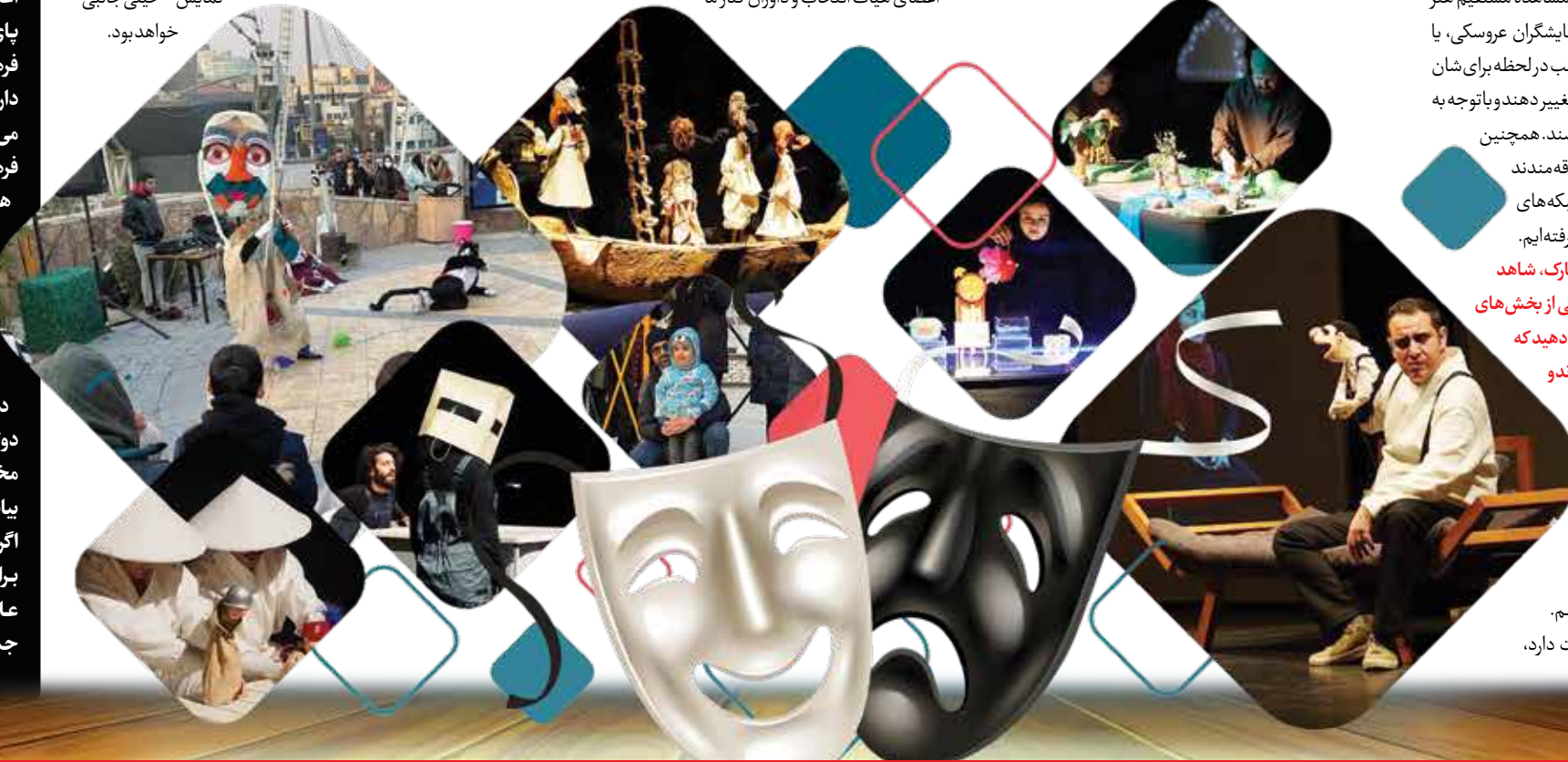
اگر بخواهم نظر شخصی خود را بگویم، رقابت در هنر را بی‌معنا می‌بینم. اصولاً در حوزه‌ای که کیفیت اهمیت دارد،

امیرحسین حیدری گروه فرهنگ و هنر

[۳] در دوره جدید، به‌ویژه در بخش ۱۰۰ ثانیه‌ای، از چهره‌های برجسته‌ای مانند آقای لقمانیان و در دیگر بخش‌های جشنواره از بزرگان دیگری چون بهروز غریب‌پور و ایرج طهماسب استفاده شده است. لطفاً درباره سیاست حضور این افراد توضیح دهید و بفرمایید که چگونه حضور آنها می‌تواند به ارتقای سطح کیفی جشنواره کمک کند؟ و حضور این چهره‌ها چه تأثیری بر جذابیت و اعتبار جشنواره خواهد داشت؟

همان‌طور که می‌دانید، نمایش‌های عروسکی به‌خصوص از دهه ۶۰ به بعد، نقش عمده‌ای در شکل‌گیری خاطرات ما داشته‌اند و همه ما خاطرات مشترک و شیرینی از این کارهای عروسکی داریم. آرزوی من این است که به جز آقای لقمانیان، که خودشان تماشاگر این کارها در دهه ۶۰ بوده و جزو نسل جوان به حساب می‌آیند، پیشکسوتان دیگری نیز در جشنواره حضور داشته باشند؛ اما چون ما بخش ویژه‌ای نداشتیم که بتوانیم بودجه را به‌شکل اختصاصی در اختیار برخی از این پیشکسوت‌های عزیز قرار دهیم، سعی کردیم از این چهره‌ها و پیشکسوتان در کارگاه‌ها استفاده کنیم و آنها زحمت کشیدند و برای ما کارگاه‌های تخصصی برگزار کردند. ما مسترکلاس آقای بهروز غریب‌پور را داشتیم، ایشان پنج جلسه در تالار فردوسی با موضوع بررسی همه‌جانبه نمایش عروسکی برای جوان‌ها، کلاس برگزار کردند. هم چنین یک گپ‌وگفت هنری با حضور آقای محمد بحرانی و امیرمهدی ژوله داشتیم که نام آن را «گ خواب مخاطب عام» گذاشتیم. هدف این بود که به کارگردان‌های عروسکی یاد بدهیم که برای گسترده‌ترکردن طیف مخاطبان‌شان، باید یاد بگیرند که با عامه مردم هم ارتباط برقرار کنند و چه‌کسی بهتر از این دو عزیز برای به اشتراک‌گذاشتن تجربیات خود به مدت دو یا سه ساعت با نمایشگران عزیز. کارگاه آقای طهماسب نیز برگزار شد که ایشان زحمت کشیدند و دو جلسه درباره کشف عروسک و بازیگری برگزار کردند. ایشان واقعاً نخبه‌ای در حوزه تولیدات تلویزیونی و سینمایی عروسکی هستند و حرف‌های جذابی برای کدام از آنها هم کلی مخاطب جذب کردند و مورد استقبال عموم قرار گرفتند. البته کار فرانسه آخرین‌کاری است که اجرا خواهد شد و آن هم نمایش خیلی جالبی خواهد بود.

نیز بود. پنجمین جشنواره تئاتر بین‌المللی بغداد از ۲۰ تا ۲۸ آذر در بغداد برگزار شد و نمایش «اسب قاتلین» به‌عنوان نماینده ایران، ۲۶ آذر در سالن الرشید روی صحنه رفت و بانمایش‌هایی از کشورهای ایتالیا، اکراین، تونس، عراق، کویت، اردن و مغرب به رقابت پرداخت. نمایش «اسب قاتلین» با حمایت حوزه هنری در پنجمین جشنواره تئاتر بغداد حضور پیدا کرد.

برش

نمره قبولی سلطان‌احمدی

به بیستمین جشنواره

تهران- مبارک

اصولاً من در حوزه‌کاری‌ام فردی ایده‌آل‌گرا هستم و هرکاری که می‌کنم، فردایش به چشم‌نمی‌آید. یعنی دوست داشتم اتفاقی خیلی بزرگ‌تر از این رقم بخورد اما می‌دانم که بهترین خودمان را توانستیم در این زمان کم ارائه دهیم. ما یک سری اهداف را در فراخوان گنجانده بودیم و چون این اهداف را درج کرده‌ایم، خودمان را موظف کردیم به تک‌تک آنها عمل کنیم و تلاش کنیم برای محقق شدن این اهداف.

ارزیابی جشنواره باید توسط افراد حاضر در جشنواره و مخاطبان انجام شود، ولی ما خودمان چون روز و شب در جریان هستیم و می‌دانیم با چه مشکلاتی دست به‌گیران بودیم، می‌توانیم برای این موضوع به خودمان نمره قبولی بدهیم. چون تمام تلاش‌مان را کردیم و آنچه‌که از دست خودمان برمی‌آمداً انجام دادیم تا خدایی ناکرده فردای اختتامیه افسوس زمان از دست‌رفته را نخوریم اما می‌دانیم که برگزاری یک جشنواره بین‌المللی در این ابعاد حتماً نیاز به کمک نهادهای مختلف دارد و ما نباید فقط نگاه‌ر زحمت چند تن از اعضای دبیرخانه باشیم. اگر همه دوستان بیایند پای کار، حتی دوستانی که خارج از این محیط فرهنگی هستند ولی دستی بر آتش تولیدات دارند، کارخانه‌ای دارند یا مؤسسه‌ای دارند، می‌توانند هرکدام قدمی بردارند که یک اتفاق فرهنگی شکل بگیرد. چرا که ما خیلی وقت‌ها هزینه‌های مختلفی می‌کنیم که اصلاً نمی‌دانیم برای چه این هزینه‌ها را کردیم، ولی هرچقدر ما برای فرهنگ این کشور هزینه کنیم، کم است و بعدها از ثمره‌ای این هزینه‌ها خودمان و فرزندان‌مان استفاده خواهند کرد. من این خواش را دارم که در دوره بعدی، چون دولت نمی‌تواند تمام بودجه یک جشنواره دولتی را تأمین کند و جشنواره دچار مشکلات مختلفی است، باید دوستان عزیز دیگری هم بیایند پای کار. به همین دلیل، دبیر دوره بعدی اگر هرچه زودتر انتخاب‌شود، طبیعتاً می‌تواند برای ارزیابی شروع کند و احتمالاً دوستان علاقه‌مند مختلفی را پای کار بیاورد تا جشنواره بهتری را در دوره آتی داشته باشیم.

قاب

«جنگ» در ستایش صلح

سالن شماره ۴ بوتیک تئاتر ایران تا روز ۷ دی میزبان اجرای نمایش «جنگ»، اثری در ستایش صلح و با فضایی گروتسک است. کارگردان و تهیه‌کننده این نمایش علیرضا یونس است. در این نمایش محسن نظرزاده، محمد وثوقی، مهسا چیذری، سوده هادی‌زاده، علیرضا زمانی، رضا حاصلی، حسن امامی، مالک خادمی، راحله بیطرفان، سیدمالح حسینی، مریم احمدزاده، سارا احمدزاده، آیدا برنجی، فاطمه نجفی، محمد طاهرشمس، محمدمهدی ملک‌محمد، احمد شاهوار، سینا ستوده، سینا قیصری، حسین درخشان، عسل داودی، علی ایزدی سفیددشتی، ابراهیم حاجی‌علیزاده، رضا محمدی، سارا جمالیپور، امیرحسین جدی و آیین شریفیان بازی می‌کنند.

نمایشی برای ترویج

فرهنگ کتابخوانی

سعید زین‌العابدین، کارگردان نمایش «قیچی‌ای که دنبال کار می‌گشت» که قرار است امروز در پلاتو آیینه مرکز تولید تئاتر و تئاتر عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان روی صحنه برود، به مهر گفت: این

نمایش اقتباسی از کتاب «قیچی‌ای که دنبال کار می‌گشت» نوشته منیره‌هاشمی از کتاب‌های کانون است که محمدحسین ناصریخت آن را به نمایشنامه تبدیل کرده است. داستان این نمایش درباره یک قیچی است که فراموش شده و دنبال کار می‌گردد اما هنوز به‌این درک و آگاهی نرسیده که چه‌کاری مناسب قیچی است. برای رسیدن به‌این آگاهی تجربه‌هایی را سپری می‌کند. این کارگردان تئاتر کودک و نمایش عروسکی در ادامه سخنان خود گفت: یکی از تجربه‌های خوب من این بود که بعد از اجرای این نمایش در کتابخانه کانون، بچه‌ها کتاب «قیچی‌ای که دنبال کار می‌گشت» را به امانت گرفتند تا مطالعه کنند و این نشان‌دهنده تأثیر تئاتر بر فرهنگ کتاب و کتابخوانی است. این نمایش براساس کتاب تولید شده است تا خردسالان و کودکان مشتاق مطالعه کتاب بشوند.

صحنه

شاهکار داستایفسکی

به زودی روی صحنه

نمایش «برادران کارمازوف» به کارگردانی اشکان خیل‌نژاد و براساس نوشته فتودور داستایفسکی به‌زودی در سالن سمندریان اجراهای خود را آغاز می‌کند. رمان «برادران کارمازوف» آخرین اثر نویسنده بزرگ روس، فیودور داستایفسکی است. رمانی که داستایفسکی سه سال از آخرین سال‌های عمر خود را صرف نوشتن آن کرد. این رمان در سال ۱۸۸۰ به پایان رسید و اگر نویسنده از دنیامی‌رفت، قصد داشت داستان آن را ادامه دهد. به‌اعتقاد بسیاریان، این رمان بزرگ‌ترین رمان داستایفسکی است. اشکان خیل‌نژاد به همراه یوسف باپیری، هوتن شکبیا، نوید محمدزاده و آرمان کوچکی از اعضای «گروه تئاتر تاز» است که آثاری همچون «بالاخره این زندگی مال کیه؟»، «پنج‌پچه‌های پشت خط نبرد»، «برده سوم؛ صحنه چهارم» و «پسران تاریخ» را کارگردانی کرده است. او در سال ۱۳۹۶ در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، برنده جایزه بهترین طراحی صحنه، کارگردانی و بهترین اجرای بخش بین‌الملل برای نمایش «پسران تاریخ» شده است.

